

Ministerstvo kultury

MKCRX00CP7JL

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Karlovarský kraj
IČO: 70891168
Závodní 353/88
360 06 Karlovy Vary

Váš dopis značky

Naše značka
MK 46546/2018 OPP
MK-S 9752/2017 OPP

Vyřizuje/linka
Kocian Ilja Mgr. / 464

V Praze dne: 9.7.2018

Věc: Rozhodnutí ve věci žádosti o zrušení prohlášení budovy SPŠ keramické (budova školy č. p. 428 a budova pro ubytování č. p. 429), na pozemku parc. č. 394/1 a 395/1, spolu s dotčenými pozemky parc. č. 394/1 a 395/1, vše k. ú. Rybáře, obec Karlovy Vary, okres Karlovy Vary, kraj Karlovarský, za kulturní památku (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek 102548)

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 46546/2018 OPP, sp. zn. MK-S 9752/2017 OPP, ve výše uvedené věci.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha: 1x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 46546/2018 OPP, sp. zn. MK-S 9752/2017 OPP, ze dne 9. 7. 2018

Stejnopis rozhodnutí:

Magistrát města Karlovy Vary
Krajský úřad Karlovarského kraje
Národní památkový ústav, generální ředitelství
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Lokti
Vlastní

V Praze dne: 9. 7. 2018
Č. j.: MK 46546/2018 OPP
Sp. zn. MK-S 9752/2017 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

r o z h o d n u t í:

Ministerstvo kultury *vyhovuje* žádosti, kterou podal účastník řízení a podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, *ruší* prohlášení **budovy SPŠ keramické (budova školy č. p. 428 a budova pro ubytování č. p. 429), na pozemku parc. č. 394/1 a 395/1, spolu s dotčenými pozemky parc. č. 394/1 a 395/1, vše k. ú. Rybáře, obec Karlovy Vary, okres Karlovy Vary, kraj Karlovarský, za kulturní památku (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek 102548), za kulturní památku.**

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: Karlovarský kraj, IČO: 70891168, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo kultury na základě žádosti vlastníka věci zahájilo řízení o zrušení prohlášení **dotčené věci** za kulturní památku.

V řízení se vyjádřil, na základě § 8 odst. 2 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Magistrát města Karlovy Vary, odbor památkové péče, jež ve svém stanovisku ze dne 30. 8. 2017, č. j. 271/OPP/17/Kož, **nedoporučil** zrušení památkové ochrany. „...*Hodnota památky spočívá také ve vztahu k regionu. Nejen, že budova školy skrývá v dochovaném mobiliáři a technickém vybavení školy unikátní celek, vázaný na keramický průmysl na Karlovarsku, ale jméno školy se stalo pojmem v rámci dalších oborů, a to ať již uměleckých nebo v oboru architektury. Na škole studovalo a vyučovalo množství regionálních výtvarníků, projektantů, architektů, kteří dnes již významnou měrou reprezentují nejen region Karlovarska, ale i v rámci celé ČR. Právě oni přispěli k prestiži školy, kterou se může prezentovat.*

Demolice budovy Střední uměleckoprůmyslové školy (dříve Střední průmyslová škola keramická) je z hlediska památkové péče neakceptovatelná a neodůvodněná. Odbor

památkové péče Magistrátu města Karlovy Vary v současné době řeší předloženou dokumentaci opravy statických poruch v objektu. Zpracovaná studie potvrzuje, že objekt vykazuje lokální statické poruchy, avšak potvrzuje také jejich opravitelnost a možnost rekonstrukce budovy bez ztráty většiny výše uvedených hodnot. Ze všech předložených posudků a z předložené studie samotné vyplývá, že bezprostředně nehrozí zřícení objektu, ale zjištěná poškození omezují možnosti jeho dalšího využívání. Vlastník objektu do dnešního dne nepředložil žádný relevantní materiál, který by potvrzoval nutnost demolice. Tvrzení vysokých nákladů opravy jsou v současné době předčasné, do současné doby nebylo poškození nijak konkretizováno, předložené posudky je nutné doplnit tak, aby odpovídaly normám a situaci.

Na technickém řešení opravy narušených konstrukcí spolupracují i odborníci z Českého vysokého učení technického a jsou prověřovány různé možnosti, jak problém řešit. V rámci probíhajících správních řízení nebylo dosud rozhodnuto o žádné konkrétní variantě, a proto nemohou být ani známy skutečné náklady na záchranu objektu. Na objektu bylo použito i dotačního titulu Ministerstva kultury ČR Podpora obnovy nemovitých kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností, a to v roce 2014 a 2015 (restaurování oken).“

Dle téhož ustanovení zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se v řízení vyjádřil Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor kultury, památkové péče, lázeňství a cestovního ruchu, který ve svém stanovisku ze dne 19. 12. 2017, č. j. 845/KR/17, zrušení prohlášení věci za kulturní památku **nedoporučil.** „...Karlovarský kraj podal žádost o zrušení prohlášení objektu školy za kulturní památku a jako důvod uvedl havarijní stavebně-technický stav železobetonových stropních konstrukcí v objektu školy (č. p. 428) a bytového domu (č. p. 429), který je způsoben užitím cementu se zvýšeným obsahem hlinitanů, který způsobil ztrátu pevnosti betonu. Je tedy nutné všechny betonové konstrukce vyměnit, což způsobí ztrátu autenticity a památkové hodnoty objektu nehledě na vysoké finanční náklady s tímto spojené. Ve své žádosti vycházel z výše cit. posudků Ing. Hampla a Ing. Vonky. Jako další podklady obstaral Karlovarský kraj vyjádření a expertní posudek doc. Ing. Martina Pospíšila, Ph.D. (viz výše). V tomto expertním posudku je na základě expertíz provedených Kloknerovým ústavem konstatováno, že v betonových konstrukcích nebyla zjištěna přítomnost hlinitanového cementu, ale byl zjištěn velice nízký (cca poloviční) obsah portlandského cementu, použití velké frakce kameniva a patrně nedostatečné hutnění betonové směsi. Nízká kvalita betonu je výsledkem použití nesprávných technologických postupů při výstavbě školy. Návrh na kompletní výměnu betonových konstrukcí není tedy opodstatněný. Sanace konstrukcí by měla být provedena standardními metodami zesilování konstrukcí. Dopad na autenticitu objektu tedy odvisí na vybraném stavebním řešení jejich opravy, resp. jejich posílení, což neznamená fatální zásah do památkové podstaty objektu a bude se jednat o malý rozsah bouracích prací související se sanací železobetonových konstrukcí, jejichž rozsah je odvislý na vybraném návrhu řešení a jeho statického posouzení. V případě vhodně zvoleného řešení bude dopad na další složky památkové hodnoty školy zcela marginální.“

Ministerstvo kultury rovněž obdrželo stanovisko Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Lokti, který se zrušením prohlášení věci za kulturní památku **nesouhlasí.** „...NPÚ, ÚOP v Lokti posoudil návrh a na základě svých poznatků o stavu objektu konstatuje, že v současné době neshledává jakékoliv důvody ke zrušení prohlášení budovy Střední průmyslové školy keramické v Karlových Varech - Rybářích za kulturní památku. Dosud nebyly doloženy zásadní skutečnosti opravňující ke zrušení prohlášení a dle zjištění NPÚ, ÚOP v Lokti objekt stále vykazuje všechny památkové hodnoty, pro které byl rozhodnutím Ministerstva kultury ČR čj. 4080/98 ze dne 26. 7. 2007 prohlášen za kulturní památku. Budova prochází pravidelnou údržbou a k zachování památkových hodnot přispělo

v letech 2014 a 2015 také restaurování oken provedené za pomoci dotačního titulu Ministerstva kultury ČR.“

Dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, byl účastník řízení seznámen s podklady pro rozhodnutí dopisem ze dne 3. 1. 2018, č. j. MK 433/2018 OPP. Tímto mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k uvedeným podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně navrhl jejich doplnění.

Účastník řízení předložil správnímu orgánu jako stěžejní důkaz pro podporu svých tvrzení materiál s názvem *Expertní zpráva: Stavebně technický průzkum stavu nosných železobetonových konstrukcí v objektu Střední uměleckoprůmyslové školy Karlovy Vary, č. p. 428, náměstí 17. listopadu a budovy bytového domu č. p. 429, ul. Sokolovská, 360 05 Karlovy Vary - zpracování statického přepočtu a normou stanovený počet provedených nedestruktivních tvrdoměrných zkoušek. Zpráva obsahuje výsledky stavebně technického průzkumu havarijního stavu nosných železobetonových konstrukcí v objektu Střední uměleckoprůmyslové školy Karlovy Vary, č. p. 428, náměstí 17. listopadu a budovy bytového domu č. p. 429, ul. Sokolovská, 360 05 Karlovy Vary. Zprávu zpracovali pracovníci ČVUT v Praze, Kloknerův ústav, který je zapsán v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost.*

Z dokumentu dle mínění správního orgánu vyplývá několik pro řízení zásadních skutečností:

BETON - PEVNOST BETONU

- Pro výpočet nedestruktivních pevností betonu byl použit korelační koeficient 0,74, který byl získán jako poměr destruktivních a nedestruktivních pevností získaných na zkušebních vzorcích.
- Beton stropní konstrukce ve zkoumaných částech objektu dle destruktivních zkoušek mírně nespĺňuje požadavky nejnižší pevnostní třídy betonu C8/10 uváděné normami.
- Nedestruktivní zkoušky pevnosti betonu ve zkoumaných částech objektu jsou rovněž na velmi nízké úrovni pevnosti, v rozsahu C8/10 a nižší, tato metoda byla použita pro zjištění pevnostní homogenity betonu v konstrukci.
- Nedestruktivními zkouškami byla prokázána nehomogenita betonu s ohledem na variační koeficient překračující hodnotu 16%.
- Výsledky pevností stanovené nedestruktivními zkouškami odpovídají rozptylu objemových hmotností stanovených z jednotlivých vývrtů.
- Beton v místech s nižší objemovou hmotností vykazuje nižší pevnosti, tato skutečnost může být způsobena technologickým postupem při betonáži (použití velké frakce kameniva, neprohnutí, nízké množství pojiva).
- Pro posuzování konstrukcí bude dále aplikována třída pevnosti betonu C8/10.
- Zjištěné pevnosti betonu jsou na velmi nízké úrovni, které neodpovídají běžným hodnotám pro železobeton používaný do nosných konstrukcí.

STATICKÉ POSOUZENÍ

- Únosnost jednotlivých konstrukčních prvků je velmi nízká a je ovlivněna nízkou třídou betonu, která dle průzkumu činní C8/10 a nižší.
- V některých případech konstrukční prvek při posouzení dle aktuálních předpisů neunes ani vlastní hmotnost konstrukce. Tento teoretický výsledek výpočtu únosnosti je také vyvolán přísnějšími současnými normovými předpisy, a to především pro součinitele zatížení.

- Požadovaná návrhová hodnota zatížení (tíha podlahy + užité zatížení) je odvozena na str. 15 a měla by pro budovu školy činit minimálně 435 kg/m² (tedy 4,35 kN/m²) a pro bytový dům minimálně 360 kg/m² (tedy 3,60 kN/m²).
- Nedostatečný stav konstrukce ze statického hlediska potvrzují nalezené poruchy tj. trhlin, nadměrné deformace atd. Stav stropů lze označit za havarijní. Že prozatím nedošlo ke kolapsu konstrukce je způsobeno vysokými návrhovými rezervami z hlediska bezpečnostních součinitelů materiálu i zatížení.
- Hodnota zatížení vlastní tíhou je z důvodu bezpečnosti dle současně platných normových předpisů zvyšována 1,35 krát, tedy o 35%.
- Hodnoty stálého zatížení (podlaha, vestavěná pevná zařízení a nábytek) se rovněž dle dnešních normových předpisů navyšují o 35%.
- Hodnoty užitných zatížení (lidé, nábytek) se dle současně platných normových předpisů navyšují 1,5 krát, tedy o 50%.
- Výsledky výpočtu únosnosti jednotlivých prvků stropních konstrukcí i stropních konstrukcí jako celku jsou uvedeny podrobně v tabulkách 5 a 6 na str. 43 – 45 a v tabulkách 7 a 8 na str. 54 a 55.
- Výše uvedené skutečnosti jsou důvodem, že přípustná únosnost jednotlivých prvků dle aktuálně platných standardů vychází velmi nízká a to v řádech desítek kilogramů na metr čtvereční.
- Požadovaná návrhová hodnota zatížení (tíha podlahy + užité zatížení) je odvozena na str. 15 a měla by pro budovu školy činit minimálně 435 kg/m² (tedy 4,35 kN/m²) a pro bytový dům minimálně 360 kg/m² (tedy 3,60 kN/m²). Zjištěné výsledky přípustného návrhového zatížení jsou významně nižší.
- Souhrn rozhodujících prvků a přípustného zatížení pro oba domy je v tabulkách 9, 10.

DOPORUČENÍ

Na základě provedených statických přepočtů a zjištěné velmi nízké pevnosti betonu ve zkoumaných částech objektu, která nedosahuje úrovně běžných konstrukčních betonů, vyplývá: a) Stav železobetonových stropů obou objektů považujeme za havarijní.

b) Zesilování stropní konstrukce bude vzhledem k nízké pevnosti betonu technicky v zásadě neproveditelné. Na konstrukce není možné za této situace aplikovat lepené zesilující prvky (lamely). Vkládání ocelových podpůrných prvků bude velkého rozsahu a s problematikým zajištěním jejich aktivace.

Na základě výše uvedeného tedy jednoznačně doporučujeme:

a) U objektu Hlavní budova školy celoplošné odstranění všech neúnosných stropních konstrukcí ve všech podlažích a jejich nahrazení novými dostatečně únosnými konstrukcemi splňujícím požadavky jak na únosnost, tak na použitelnost (průhyb) dle současně platných normových předpisů.

b) U objektu Bytový dům celoplošné odstranění neúnosných železobetonových stropních konstrukcí provedených jen v části půdorysu, a to ve všech podlažích a jejich nahrazení novými dostatečně únosnými konstrukcemi splňujícím požadavky jak na únosnost, tak na použitelnost (průhyb) dle současně platných normových předpisů. Za vhodný konstrukční systém považujeme soustavu ocelových nosníků s betonovou deskou provedenou do trapézových plechů nebo klasické železobetonové deskové či trámové konstrukce.

Návrh opravy musí být podrobně staticky zpracován a to včetně způsobu zajištění ponechaných konstrukcí proti poruše během stavebních stavů.

Ministerstvo kultury zhodnotilo všechny předložené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rozhodlo o **zrušení prohlášení dotčené věci** za kulturní památku, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, protože v dané věci byl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení za kulturní památku. Ministerstvo kultury především

dospělo k názoru, že předmětný objekt nevykazuje znaky kulturní památky ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona č. 20/1987 Sb., a není tak nadále nositelem významných architektonických, urbanistických a historických hodnot.

Současný stav předmětné nemovitosti, a to zejména jejích stropních částí, je možno označit za havarijní. Narušení bohužel dospělo do takové fáze, kdy jsou téměř všechny stropní konstrukce stěží zachovatelné. Jak zcela jasně vyplývá z výše citovaného posudku Kloknerova ústavu při ČVUT v Praze, stav železobetonových stropů zkoumaných objektů je označen za havarijní a uvažované zesilování stropní konstrukce bude vzhledem k nízké pevnosti betonu technicky v zásadě neproveditelné. Dále též není možné za této situace na konstrukce aplikovat lepené zesilující prvky (lamely).

Ministerstvo kultury se neztotožňuje s možností případné demolice celého objektu, nicméně na základě výše citovaných skutečností rozhodlo v tomto řízení o zrušení prohlášení předmětné věci za kulturní památku tak, jak je uvedeno ve výroku dotčeného rozhodnutí. Relevantní řešení problému dle názoru správního orgánu vychází ze závěrů citovaného posudku Kloknerova ústavu, kdy bylo doporučeno u objektu budovy školy celoplošné odstranění všech neúnosných stropní konstrukcí ve všech podlažích a jejich nahrazení novými dostatečně únosnými konstrukcemi, splňujícími požadavky jak na únosnost, tak na použitelnost dle současně platných normových předpisů.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Rozhodnutí nabylo právní moci dne: 28. 7. 2018

Za správnost: Mgr. Ilja Kocian